

УПРАВА НТШ РОЗГЛЯДАЛА ПРОБЛЕМИ НАУКИ

Нью Йорк. — В суботу, 12-го грудня ц.р., повна Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці перелає майже цілоденне засідання, присвячене розглядові проробленої праці за останній рік, продискутувавши низку наукових і господарських справ. Прийнято постанови не тільки на найближчий час, а навіть на майбутні роки. Прийнятими були Роман Андрушків, Володимир Бандера, Володимир Баранецький, Іван Голівський, Тарас Гунчак, Петро Гой, Василь Калинович, Іван Кедрин, Ольга Кузьмівна, Василь Ленчик, Григор Лужницький, Василь Маркус, Лариса Онішківна, Ярослав Падох (голова), Володимир Петришин, Володимир Рак, Леонід Рудницький, Іван Серафим, Володимир Стойко, Володимир Третьяковський, Євген Федоренко, Атанас Фіголь і Дмитро Шогрин.

Головуючий Я. Падох стверджує, що це останнє засідання повнової Управи в цьому році. На його заклик вшановано пам'ять добродієв Олени Горечай, Олени Джуль-Звичайної та Анни Кобринської; повідомив, що президія Головної Ради НТШ прихилилася до становища європейського НТШ і признала проф. Володимира Янова, догосподнього ректора, тепер проrektора Українського Вільного університету, як почесного члена НТШ; подякував проф. Л. Онішківу за поміч у влаштуванні окремого вечора у честь Леся Курбаса та проф. В. Маркуса за влаштування великої наукової конференції у Філадельфії в Ля Салл університеті, присвяченої 1000-літтю Хрищення України. Звітуючи про свою діяльність, голова задає про зустріч з мейором Нью Йорку Е. Качем та двома прихильними українцями, жидівськими ученими Рибіном і Гуттенбахом, які тепер редагують журнал "Нешенелітс Пейперс", субвенціонований НТШ. Співпрацює з ними проф. Орест Субтельний. Названі жидівські професори піддали думку про організування наукової українсько-жидівської конференції.

На внесок голови односторонньо кооптовано до Управи проф. Альберта Кіпу, який погодився стати референтом зовнішніх зв'язків на місце померлого проф. Степана Горак. Кооптовано до Управи також д-ра Олександра Грача, Професора Головинський, Кіпа і Руд

ницький погодилися працювати над отриманням численніших спонсорів конгресової резолюції про відзначення Тисячоліття Хрищення в Україні. У дискусії над цією справою звернено увагу, що існують у Конгресі русофілі, які можуть цій справі шкодити.

Багато уваги присвячено видавничій справі, признавши, що вона належить до найважливіших завдань НТШ-А. Після появи двох останніх книжок, "Мистецтво — найсильніша зброя", покійного мистця Петра Андрусева і "Мистецтво бойківської церкви" Всеволода Кармази-на-Кавковського, в найближчому часі повинні вийти твори Павла Зайцева "Життя Тараса Шевченка" в англійському перекладі проф. Юрія Луцького у В-ві Торонто-ського університету. У друку знаходяться: "Визвольний шлях" покійного колишнього прем'єра УНР Бориса Мартоса і "Спадщина", есеї покійного Михайла Остерверха. Затворнено справу видання твору пера д-ра Ігоря Сенецького про видатного композитора з другої половини XVIII і першої половини XIX сторіччя Артема Веделя. Тому, що у тому творі є також ноти, кошт видання дуже великий. Голова заявив, що буде старатися видати цей твір з фонду на музичні твори, що його пожертвувала Марія Мурована-Ясінська. Затворнено теж справу видання зладженого вже до друку рукопису, знайденого після смерті видатної жінки діячки Мілени Рудницької. Рукопис є в НТШ, справа видання є в праці з СУА затрималася з різних причин, але книжка схвалена до друку. До Видавничої комісії оголошено рукопис-монографію про покійних Володимира і Софію Старосольських — рукопис зладили діти д-р Юрій і Уляна Старосольські. У дискусії над видавничою діяльністю НТШ рішення видати одним великим томом доповіді, виголошені на конференціях про 1000-ліття Хрищення у Торонто і Філадельфії. Звернено увагу на konieczність двох фахових рецензентів кожної зголошеної рукопису та більшої селекції наданих до видання творів.

Стверджено, жаль, що деякі схвалені до видання твори довгий час "забезуються". Але збірник на пошану покійного засновника НТШ в Америці проф. Миколи Чубатого повинен бути (Закінчення на стор. 3)

ПРОДОВЖУЮТЬ КРИТИКУВАТИ В. ЧОРНОВОЛА І М. ГОРИНА

Київ. — Київська "Радянська Україна", продовжуючи напади на Вячеслава Чорновола і Михайла Горина за інтерв'ю, яке вони дали українській журналістці Марті Коломис під час її перебування в Україні, помістила у числі газети з 3-го грудня ц.р. додаткові "матеріали" до цієї справи, а саме: свій власний коментар про "виявлення в туристичній із ЗСА мініатюрної відеокасети, яку вона намагалася вивезти з СРСР контрабандою. З'ясувалося, — пише газета, — що на відеокасеті записане інтерв'ю з так званими "дисидентами" В. Чорноволом і М. Горинем, в якому вони дякували... Центральному розвідувальному управлінню ЗСА за те, що воно надало їм "трибуну", з якої вони поспішили спалужити нашу дійсність, зокрема радянську культуру, розводились у слівослов'ях на адресу українського буржуазного націоналізму, вихваляли бандерівських поспіах фашизму, закликали закордонні оунівські осередки до консолідації з метою поси-

лення їх антирадянської діяльності. З'ясувалося також, що американська "туристка" М. Коломис щедро обдарувала своїх лівих знайомих: у хід пішли автомобіль "ВАЗ", чотири магнітофони "Панасонік", одяг та взуття, придбані заокеанською гостею в інвалютному магазині у Львові.

Як відомо, до першої статті, надрукованої у цій же газеті під заголовком "Інтерв'ю з-під поли", за підписом Вільхового, сам В. Чорновол дав відповіді на запитання журналістки. Як було надруковано у "Свободі" з 11-го грудня ц.р. у висвітленні Чорновол і Горині, що стаття Вільхового, це типова для радянської преси намагання ширити брехню про українських патріотів в Україні і про діячів діяспори. Йдеться не тільки про осіб, імена яких згадуються у пропагандистській статті Вільхового, але про видання "Вісника", яким вони займаються і який скоро повинен вийти друком також у інших країнах світу. (Закінчення на стор. 3)

Н. Богачевська виступить на відомій радіопрограмі

Нью Йорк. — У середу, 6-го січня 1988 року, о год. 9-й вечора, на відомій нью-йоркській радіостанції класичної музики WQXR (96.3 FM — 1560 AM) виступить молоді та талановиті піаністка Надія Богачевська.

В радіопрограмі п.н. "Мек Гров Гілл — Янг Артістс Шоувейк" слухачам метрополітального Нью Йорку представляють визначних молодих талантів Америки. Н. Богачевська виконає твори Баха, Бетговена і Шопена.

Надія Богачевська, першунка в конкурсі молодих талантів, також виступить з симфонічною оркестрою Нью Джерзі, виконуючи фортепіанний концерт Гріга 20-го лютого 1988 року в Трентоні, Н. Дж., та 21-го лютого в Ньюарку, Н. Дж.

Н. Богачевська.

Це буде вже другий з черги виступ Н. Богачевської з симфонічною оркестрою Нью Джерзі.

Відбувся 20-ий Крайовий з'їзд ТУСМ

Нью Йорк. — Товариство Української Студентської Молоді ім. Міхновського відбуло свій 20-ий Крайовий з'їзд 21-го листопада

1987 року в готелі Голідей Інн в Сомервіллі, Нью Джерзі. Присутні були делегати з п'ятих осередків діяльності: Клівленд, Нью Йорк, Торонто, Трентон та Філадельфія, та представники українських організацій.

Делегати вибрали президію в складі: Юрко Микитин — президент, Богдан Бачара — заступник, та Марія Гур — секретар.

По відкритті першого тобою було звітання осередків, а відтак звіт референту Крайової Управи. Перед першою з'їздовою Службою Стецько, голова АБН.

Після ухвалення абсолютної уступної управі, з'їзд вибрав Управу на рік діяльності 1987-1988, що її очолює Ліда Микитин.

По виборі Управи, з'їзд прийняв резолюції, головний зміст яких перестави в життя ініціативу ЦЕСУС, координувати відзначення 12-го січня Дня Солідарності з українськими політв'язнями, з нагоди Тисячоліття Хрищення України, нагосподувати справу релігійних політв'язнів, користуватись тусмівськими виданнями, тримати тісні зв'язки з урядовцями, які нагосподують українську справу на зв'язувати контакт з українськими студентами в диспорі і на зв'язати контакти з іншими студентськими організаціями поневолених народів та включатися з ними в різні дії.

Новообрана голова Л. Микитин подякувала делегатів за їхнє довіря та підкреслила потребу співпраці з дії.

Убивцям о. Є. Попелюшка зменшили терміни ув'язнення

Варшава. — Речник польського уряду Єжи Урбан повідомив, що верховний суд країни, "жеруючись гуманними міркуваннями", значно зменшив терміни ув'язнення, на які були засуджені в 1985 році чотири колишні працівники організації безпеки — капітан Гжегож Піотровський, полковник Адам Петрушка та лейтенанти Лешек Пенкаля і Валдемар Хмелєвський, винні у вбивстві відкритого прихильника забороненого профспілкового об'єднання "Солідарність" о. Єжи Попелюшка.

Як повідомив Є. Урбан, організаторів злочину полковникові А. Петрушці, 25-річний термін ув'язнення якого був уже зменшений рік тому до 15 років, тепер призначений термін 10 років. Керівник злочинної групи капітан Г. Піотровський замість 25 років проведе у в'язниці 15 років.

Відносно двох інших учасників дикой розправи, то Урбан даних не мав, однак Едвард Венде, адвокат родини Попелюшка на судовому процесі, повідомив, що лейтенанта Л. Пенкаля і В. Хмелєвського засудили відповідно на 15 і 14 років ув'язнення (торік ці терміни були зменшені до 10 і 8 років) пробудуть за ґратами шість

і чотири роки.

За польськими законами при умові зразкового поведінки, засуджений може бути звільнений після відбуття двох третіх терміну.

Урбан сказав, що, приймаючи рішення про зменшення термінів ув'язнення, верховний суд Польщі взяв до уваги такі обставини як просьба членів родини, наявність малих дітей тощо. На його думку, рішення суду не повинно викликати протести громадянства. Дане рішення, підкреслив він, зовсім не означає, що суд змінив свою оцінку діям злочинців.

Адвокат Е. Венде заявив, що він шокований. "Я не розумію, як можна було це зробити", — сказав він. — Справді обурливим є відсутність всякого офіційного повідомлення. Випадок настільки серйозний, що уряд повинен був опублікувати відповідний комюнікат".

Лех Валенса, лідер "Солідарності" і друг покійного о. Є. Попелюшка, який був одним з найбільш авторитетних і послідовних захисників розігнаного профспілки сказав, що новина була для нього несподіванкою. "Ніякими гуманними мотивами пояснити це рішення неможливо".

У СВІТІ

ЗСА ЗНОВУ ПІДПИСАЛИ договір з СССР на доставку 342,000 метричних тонн зерна в 1987-88 роках. Як відомо, Совєтський Союз купує зерно в Америці по дуже дешевих цінах, забезпечених міністерством сільського господарства ЗСА, а потім, правдоподібно, перепродує його на світових ринках по значно вищих цінах, грабуючи таким способом державну касу, "запризреної" Америки, яка за доставку зерна до СССР платить високу ціну своїм фермерам, щоб вони могли продати збіжжя по вищій мінімальній ціні для Москви. — кажуть економічні спостерігачі. З приводу такої "блискої торгівлі", на форумі деяких комісій Палати Репрезентантів і Сенату розпочалися дискусії на це тему.

ТЯЖКІ БОЇ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ в районі афганського міста Хост, обложеного загонами мударжаєдінів, що нараховують 15-20,000 осіб. Як повідомляє лондонський тижневик "Обсервер", у боях за Хост за останні три тижні загинуло понад 250 совєтських вояків і старшин. Маріонеткова кабульська армія знала ще більших втрат, однак точних цифр важко встановити. Совєтське командування за всяку ціну намагається пробитися до обложеного міста, що викликає здивування у західних військових спеціалістів. Не зважаючи на велику кількість танків і живої сили, окупантам, як пише "Обсервер", вдається просуватися до своєї мети "черепашачими темпами". Минулого тижня совєтські десантники, висаджені з гелікоптерів, з великим трудом оволоділи перевалом Сато Кандав, що дало змогу головному колоні танків увійти в долину Задран, по якій тягнеться 30-кілометрова дорога, що відділяє окупантів від мети. Дорога замінована партизанами, які контролюють усі висоти і тримають під постійним вогнем совєтські і урядові війська.

СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ ОБВИНУВАТИВ Ізраїль в тому, що він перетворив окуповані ним арабські території у величезну тюрьму. В газеті "Правда" надрукована стаття, яка в різкому тоні розповідає про заворушення, що мали місце на зайнятих територіях, починаючи від 8-го грудня. Пресове агентство ТАСС розповсюдило також повідомлення про те, що перший заступник міністра закордонних справ СССР Юлій Воронцов зустрівся з представником Палестинської Визвольної Організації і з амбасадорами кількох арабських держав, у тому числі Єгипту, Іраку і Єменської Арабської Республіки, і вислухав їх розповіді про теперішнє становище на окупованих територіях.

ЯК ПЕРЕДАЛО СОВЕТСЬКЕ пресове агентство ТАСС, совєтський уряд висловив Іранові рішучий протест з приводу нападу групи афганських втікачів на будинок совєтського консульства в Ісфагані. "Товпа" розлюченого головоріза увірвалася на територію консульства, — сказано у совєтському повідомленні. Виникла реальна небезпека для життя співробітників. За щасливою випадковістю, інцидент обійшовся без жертв, однак будинкові причинено значної шкоди. СССР вимагає відшкодування нанесеної шкоди і прийняття заходів, щоб подібні інциденти не повторилися. Міністерство закордонних справ Ірану у ноті-відповіді попросило пробащення у совєтської сторони і висловило надію, що інцидент не відвіється на добросусідських відносинах між двома країнами. В Ірані постійно перебуває понад мільйон афганських втікачів.

КОРЕСПОНДЕНТ ЛОНДОНСЬКОЇ газети "Сандей Експрес" Гордон Томас повідомив, що розвідчик сателіт "Лакросс" передав інформацію про переведення англієць Террі Вайта та інших закладників з однієї тюрьми в другу. Газета не називає прізвищ цих "інших" закладників, і пише лише про Т. Вайта. Англієць Вайт, який перебуває у ув'язненні 342 дні, переведений у в'язницю Баства. Вона, як і попереднє місце ув'язнення Вайта, розміщена у Західному Бейруті. "Сандей Експрес" пише, що сателіт "Лакросс" може "відслухувати" розмови, що проводяться на землі портативним радіом ("вокі-токі"), і розрізняти обличчя людей. Супутникові не можуть перешкодити навіть хмари, що покривають землю. До речі, в той день, коли Вайта і інших закладників перевели в тюрьму Баства, увесь Ливан був окутаний хмарами.

На процесі І. Дем'янюка

ОБОРОНА ЗАКІНЧИЛА СВІДЧЕННЯ ПРОКУРАТУРА І ОБОРОНА ПОЧНУТЬ СКЛАДАТИ ПІДСУМКИ 25-ГО СІЧНЯ

Єрусалим, Ізраїль (АН-ЧЕЙН, тел.). — Тут у вівторок, 29-го грудня ц.р., оборона закінчила формально перепитування своїх свідків, але застерігалась, що існує можливість покликати ще деяких свідків. Головний суддя Дов Левін сказав, що в такому випадку судді вирішать чи свідків можна буде допустити і тоді процес відновиться 6 на короткий час у понеділок, 11-го січня 1988 року. Підсумки прокуратури і оборони назначено на понеділок, 25-го січня.

В останньому дні своїх свідчень, оборона покликala польського жиди, тепер мешканця Ізраїля, Ітгала Альмагора, який підтвердив, як про це говорив Іван Дем'янюк, що в армії ген. Власова справді служили жиди. Хоча він сам не був вояком в РОА, перебуваючи в таборах праці в СССР, він зустрів двох колишніх жидів-вояків РОА, Гендельмана і Соломонова, які багато йому розповідали про ті часи та про їхню участь у діях РОА. Він знав також інших жидів-вояків, але призв'яз їх не пригадає.

Прокуратура того свідка не перепитувала і тоді оборона покликala І. Дем'янюка до свідчень про його фото в уніформі поліціанта ІРО.

Як відомо, фото, знайдене родинною в Клівленді вже під час процесу, було вперше показане голландським психологом Вільямом Альбертом Вагенаром 17-го листопада і тоді оборонець Іорам Шефтель сказав, що знімка була зроблена в Ляндсгуті в 1946 році.

Тепер І. Дем'янюк, опитуваний адвокатом Джаном Гіллем, уточнив і час, і місце його служби в ІРО: це не було в 1946 році, а в 1951 році, і не в Ляндсгуті, а в таборі Фельдефінк.

І. Дем'янюк розповів, що він перебував в таборах в Штутгарті, Ельвангені, Бад Райху і Фельдефінку, але не мав праці. Тоді один українець, який завідував таборами заангажував його до поліції ІРО, в якій він служив три до п'яти тижнів і тим самим закваліфікувався на безробіття. Він уніформ не віддав і відтак це служив по одному - двох днях в тижні коли управа табору ангажувала його.

Прокуратор Міхаель Шакед, який прийшов на залізці з сотом книжок, щоб збити попередні твердження Шефтеля, прийняв що версію Дем'янюка (ІРО почало діяти щойно під кінець 1946 року), хоча закінчив йому, що він і Шефтель зумисно говорили неправду 17-го листопада. Дем'янюк заперечив, кажучи, що йому син сказав про нове фото у в'язниці, але не показав його. Він побачив знімку щойно на процесі 17-го листопада і було вже запізно поправляти Шефтеля, що це фото з Ляндсгуту з 1946 року. Справа Шефтеля Дем'янюк щойно наступного дня.

Цього дня оборона показала ще одне фото Дем'янюка — в уніформі шофера біля автомобіля на американській базі в Регенсбургу. Дем'янюк сказав, що це фото є з 1948 або 1949 року і зверну увагу суддів, що він на цій знімку худий.

Повертаючись до помилкової заяви Шефтеля 17-го листопада, адвокат Гілл сказав, що Шефтель готов свідчити в тій справі, але суддя Левін сказав, що це неспотрібно, бо судді розуміють в чому справа, а прокуратура прийняла версію Дем'янюка. На цьому сесія закінчилась того дня, а процес може бути відновлений, 11-го січня якщо будуть вагомі свідки.

В АМЕРИЦІ

СНІГОВА ЗАВІРЮХА навістила західні і середні стейти Америки, залишаючи в пересічному понад 12 інчів снігу, що сповільнює нормальний рух і примусило багато повітряних ліній затримати свої літа, а сотні автомашин з огляду на ковзкі дороги опинилися в ровах. Крайова служба передавання погоди повідомила, що буря посувається на схід й тому попередила Кейп Коді частини Пенсильванії, Нью Джерзі, Меріленду, Делаверу, Вірджинії, Огайо і Мішиген про можливість великих снігових опадів. Шаліє ці снігові вії від неділі, 27-го грудня ц.р. на своєму шляху залишає великі пакости, бо тисячі людей залишені без електричного струму мусять шукати захисту в публічних приміщеннях, великі накопичення снігу в деяких місцевостях цілковито зупинили рух. Східна частина ЗСА, зокрема стейти Нью Йорку, Нью Джерзі та Коннектикат, покищо є в багатому кращому положенні, як західні стейти.

ФЕДЕРАЛЬНА АДМІНІСТРАЦІЯ лєтунства, вживаючи спеціальні команди інспекторів, запланувала на початку наступного року перевірити охоронні програми на 16-ох головніших лєтисюках ЗСА. Проголошуючи ці плани, секретар транспортації Джеймс Бірнлейд сказав, "що ця перевірка буде спрямована на багатолітній лєтисюк, щоб перевірити чи впроваджено вже ініціативу охоронну програму та оцінити загальну ефективність охоронної програми цивільної авіації".

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН і генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Горбачов записали свої новорічні побажання для Совєтського Союзу і З'єднаних Стейтів Америки, які мали бути передані по телебаченню в обидвох країнах в п'ятницю, 1-го січня 1988 року. Привітання президента Р. Регена, яке є на 3-4 хвилини передано совєтській амбасаді у Вашингтоні, але в міжчасі з Москви повідомили, що совєтське телебачення передаватиме привіт Президента тільки тоді, коли матиме заперення, що американські телебачення мережі напевно передадуть привітання Горбачова. Згідно з заявою речника Білого Дому Мерліна Фішвортера, американські мережі "виявляються дещо неохочими" давати таке заперення, це з огляду на те, що совєтського привітання ще ніхто з них не одержав і не знають, яким довгим є це привітання Горбачова. Останній виступ Горбачова на американському телебаченні в останній день його побуту у Вашингтоні він розпочав понад годинним монологом.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Рональда Регена закинув Совєтському Союзові, що вони радше розпочали зимову офензиву в Афганістані замість обіцяних кроків до пригтовування відтягнення своїх військ. Мерлін Фішвортер, речник Білого Дому, що зараз перебуває разом з Президентом на вакаціях Каліфорнії, заявив, що ЗСА не одержали жадних познач від Совєтського Союзу про конкретні їхні заходи, щодо відтягнення своїх військ з Афганістану, хоча Міхаїл Горбачов висловив зацікавлення в такій акції, перебуваючи у Вашингтоні.

Пластунство є завжди доброї гадки!

Учасники пластового лєтцатарського табору.

Гленс Фоллс, Н. Й. — Хоча снігу на горі "Вест Мавнтейн" обмаль, пластова братія не тратьте духа та притаманного молодим людям гумору і використовують всі можливості химерної погоди.

Цей 34-ий з черги пластовий лєтцатарський табір, який юнацтво назвало "Стипет" і що його влаштував пластова Вагага, "Бурлаків" розпочався 25-го грудня ц.р. і триватиме до 31-го

грудня ц.р. Учасників з'їхалося з усіх усюдів ЗСА і Канади понад 200 і перевищило число муніципального табору, яке було 188.

Популярність цього відносно короткого пластового лєтцатарського табору серед молоді зростає з року в рік й мабуть різноманітність програми є причиною. Програма табору крім лєтцатарських лекцій і з'їздів на горі "Вест Мавнтейн" включає перегони й інші неспортові змагання з укра-

їнознавства і красномовності, як також вибір "Снігової го діди" і "Сніжинки". Є заперення, що, як і попередні роки, завітає до табориків отець Миколай.

Цього року табором опікується 27-ми члена булава під проводом пл. сен. Юрія Попеля команданта, з допомогою інших пластових друзів, які займаються адміністрацією, та д-ра Юрія Сая, який подає лікарську опіку.

Л. М. Каганович...

(Закінчення зі стор. 2)

— Треба у вино додати трохи ліків, які приведуть його у несприродну сплячку (кома), і з його слабким серцем, смерть буде прискорена. Це не буде отрута.

— Чи Роза може приписати ту дозу ліків? — Молотов до Лазаря. Лазарь тяжко дихав.

— Щоб ти допоміг їй вийти закордон у певний час.

— Канада?

— Так. Рішено.

Першого березня 1953 року члени Президії Політбюро зібралися у Сталіна. Усі стояли навколо стола Сталіна. Каганович почав говорити першим, що треба створити комісію, яка б розглянула справу арештованих лікарів-змовників, і щоб Сталін скасував наказ про депортацію і вбивство жидів. Сталін докрав. Вражений такою сміливістю Лазаря. Лазарь швидко почав голосувати. Усі були „за“, крім Берія й Хрущова. Сталін встав, стукав кулаком по столі, заматюкався (до речі, вульгарно матюкаються лише Лазарь і Сталін — за автором). Усі відсахнулися, крім Лазаря, що продовжував: „Якщо ми вільно не вийдемо звідси, Червона армія окупує Кремль“. Сталін знову заматюкався до Лазаря і хотів натиснути гудзик, але Мікоян і Молотов стримали його руку. Сталін повалився, мов мішок картоплі.

Через день Сталін помер. Було багато таємних засідань, хто має зайняти місце Сталіна. Усі підтримували Маленкова. Молотов до своїх змовників: „Тримати Берія на оці. Маленкова довго не буде, я це знаю“. А Микита? — запитав Булганін. „Того можна контролювати, а його добре знаю“ — Лазарь.

Маленков доручив Хрущову провадити похорони Сталіна. Через годину після похорону, члени Політбюро зібралися на бурхливу нараду. Хрущов сидів за столом, як перший секретар. Лазарь пильно спостерігав за своїм „шашбаш-госм“, Хрущовим: „Я ж витяг оцю потвору з болота, а його вчин, а йому допомагав... Може ж забавити його? Ось він тепер сидить разом зі мною, як рівний...“ Молотов і Лазарь були за продовження політики Сталіна, Хрущов — проти. Маленков запропонував амністію для невинно-засуджених. Лазарь закармає: „Це ж я їх усіх запроторив, що буде, як вони вийдуть на волю?“

Перестали появлятися антижидівські статті, як також статті проти змовників-лікарів. На місце Сталіна претендував Берія, при відсутності його проголосували за Маленковим. У червні Берія арештували, у лапках поклали в підвал Луб'янки, розстріляли. У січні Маленкова звільнили, на його місце став Булганін.

Лазарь, Молотов, Маленков, плюс Шенілов — проти Хрущова. Ця чвірка дістала кличку „Банда чотирьох“. Вони збирали компромітуючі дані про Хрущова.

У червні 1957 року на засіданні Президії Політбюро (33 члени) Лазарь сидів із зібраними матеріалами: готовий завдати останній удар Хрущову, але Хрущов не тріпав часу, не допустив його до слова. Перед Хрущовим — 32 листи, написані Лазарем до НКВД, у яких він вимагав арешту багатьох советських провідників, бо їх поведінка підозріла, більше того, Лазарь Мойсевич Каганович ще перед рішенням суду видав свій вирок, запроваджує зміни, які хбче, наказує арештувати тих, які, як йому здавалося, були проти нього. Лазарь вигукнув: „Образ! Порушення закону!“ Коли, Йона Емануїлович — Яків — продовжує Хрущов — написав Сталінову протест за себе, як невинного, Сталін написав: „Негідник!“ Ворошилов: „Цілком відповідний опис“. Молотов підписався, а Лазарь додав: „Для цього негідника одна кара — страта“. Хрущов продовжував читати документ за документом, які розкривали нетерпимість, жорстокість Лазаря. Лазарь шукав між „приятелями“ приязно-співчутливих поглядів, але всі відвернулися від нього.

„Лазарь Мойсевич Каганович відповідальний за смерть 20-ти мільйонів росіян“ (ст. 297), — читав Хрущов.

— Твої руки теж у крові — вигукнув Лазарь.

— Так, але я виконував твої накази — відповів Хрущов.

— Ці документи — тобі несподобалися? Як твій старий друг, скажу тобі: опі чотирі папки (деякі на дві стопи високі) приготував для мене Поспелов (партійний ідеолог, 1940-49 редактор „Правди“, директор Марко — Ленінсько-Сталінського Інституту), ми знайшли все про тебе й твою родину. Винайшов і підготував усе Поспелов. Він жид, як і ти, його ім'я — Фігельсон. Лазареві пригадалося дячко Левик і американський Фігельсон. Лазарь різко встав, дивився в Хрущова і пішов до дверей.

У липні 1957 року „Нью Йорк Таймс“ пише: „Л. М. Каганович звільнений від обов'язків першого заступника прем'єра. Л. Каганович — це русифікація. Можливо його гін і вміня були причиною, що він живив — останній із жидів, що були при владі — і мав таку силу. Багато лідерів Советського Союзу були його протеже, включно з Хрущовим і Булганіном. Л. Каганович був дуже близький до Сталіна — у ранніх 30-их, коли Сталін забрав його з України. Каганович досяг найвищої сили. Про нього часто думали, як про „номер два“ після Сталіна, і вважали можливим наслідником Сталіна“.

Дивно, що ні в СССР, ні в Ізраїлі до цього часу не засудили цього кремльського вовка — Л. Кагановича.

ШВЕДСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ більшістю голосів — 152 проти 116 одобрив відділення Церкви від держави. Починаючи з 1-го червня 1991 року всі народини і смертні випадки будуть реструєвувати громадськими управліннями, а не церковними чиновниками, як досі. Першу пропозицію про відділення Церкви від держави було внесено до шведського парламенту 60 років тому, але вона ніколи не отримувала більшості і не стала законом. 92 відсотки шведів зараховують себе до віруючих, але кількість тих, що регулярно відвідують церкви постійно спадає.

U.K. RECORD PRODUCTIONS
is pleased to present the new

ВЕСЕЛІ НОЧІ (HAPPY NIGHT)
RECORD ALBUM

Get your album autographs at the New Years Eve Dance at the Holiday Inn of Somerville.

Albums will be available at your Ukrainian store or order directly from us. Send \$7.00 plus \$3.00 shipping and handling for record or cassette to:

U.K. RECORD PRODUCTIONS
P.O. Box 297, Liverpool, N.Y. 13088

Please allow 6-8 wks. delivery. Money Orders only. New York residents add 7% sales tax.

Карпатський Лещетарський Клуб
— запрошує —
своїх Членів, Прихильників, Братів Спортивні Клуби та Українське Громадянство на

„МАЛАНЧИН ВЕЧІР“
відсвяткування

УКРАЇНСЬКОГО НОВОГО РОКУ,
що відбудеться

в суботу, 16-го січня 1988 р. о год. 9-й веч.

в Ramada Hotel, 130 Route 10 E. Hanover, N.J. 07936

„Столики та знижки кімнати замовляти безпосередньо в Готелі, тел.: (201) 368-5622

Оркестра „Червона Калина“
Вступ 20 дол. від особи, студенти 10 дол.

Управа КЛК

Видано святочну картку

Цього ювілейного Марійного Року Маріяна бібліотека рішила видати святочну картку, яка мала б за тему Марію, як вранішню зорю перед сходячим сонцем, зважаючи вістку нового світла-дня — дня Світа Правди й Спасення, Світа Нового Життя, яке проголошено в ювілейному звітті „Стелля Матутіна“. Для цієї цілі рішили видати графічне оформлення такої теми, де Богородиця вміщає в собі і це досвітне світло і матір любови, матір правди й миру.

Нова дирекція звернулася до нас, чи ми могли б знайти таку композицію серед українських мистецьких праць. Переглядаючи, між іншими, Нотатки з мистецтва на 1986 рік, знайшли композицію Віталія Литвина й зараз запитали, чи могли б ми замовити повнішу тему у згаданого мистця. В. Литвин погодився випрокувати композицію й бібліотека рішила видати цього року спільну картку з різними текстами, тобто, англійським й українським. Англійською розіслана по цілому світі, а з українським текстом — до наших добродіїв і приятелів.

Коллекція Української Маріани при МЛ.

Готуючи...

(Закінчення зі стор. 2)

ЗСА. Треба теж згадати, що СССР має перевагу у наземних стрільних завдяки його велетенській вибуховій силі (СС-18), та у стрільних на пересувних платформах (СС-24 і 25 томо не легко досягаємих). Та найістотніше те, що ЗСА мають перевагу в стрільних на морі (5:3), но і на бомбардувальниках, які важко досягти, першим ударом. Трудність у переговорах не в числі стрілен призначених на знищення, але у підборі, котрі мали б іти, щоб залишити рівновагу між силами сторін, що вважались запорукою „стабільності“, тобто, запевнення, що ніяка сторона не поважиться на „перший удар“. ЗСА бажано затримати якнайбільше ракет на морі, бо вони мають бути дуже софистіковані та в них не легко потрапити. Трудність теж у тому, що як йдеться про „проверять“, то тут серйозні перешкоди. Кажуть, що сторони вже договорилися, у принципі щодо того, що ЗСА затримують нуклеарні сили на 18 підводних човнах, з яких 12 буде все на морі на погрітві. На всякий випадок кожному ясно, що збалансувати сили не така проста справа. Але виглядає, що і Реген і Горбачов упевнені, що до весни договоряться і обидва затримують як „мироносці“.

На перешкоди до порозуміння мало б ще стояти питання переваги конвенціональних советських збройних сил. Не думаю, що то може стати серйозною перешкодою підписати договір про обмеження до половини нуклеарних стрі-

лен далекого засягу весною у Москві, як то передбачували і планували Реген і Горбачов. Сили Варшавського пакту дещо більші як у НАТО (відношення 6:5, в резервах 8:6), і їм легше доста-ти резерви, але тут треба врахувати теж бойову здатність західного воєня у порівнянні, скажімо, з українським воєном, чи польським. Совети мають теж велику перевагу в танках (5:2), артилерії (3:1) і літаках (7:3). Але навіть ми, що бачили „доблесні“, могли б посвідитися про советську „техніку“ і вважати, що та советська кількісна перевага ніяк не гризна в дійсному зударі. Е теж натяки на те, що Горбачов погодиться ще перед зустріччю з Регеном на якісь обмеження і в конвенціональній зброї. По-друге Захід значне ще серйозніше працювати над цим, щоб якістю технологічній зрівноважити квантитативну перевагу ворога.

Обидва договори — цей, який уже підписано, і цей, який буде, мабуть, підписаний весною — не мають великого стратегічного значення, бо коли перед їх підписанням сторони мали змогу знищити себе, скажімо, всім разів, то після обмежень вилітнування нуклеарної зброї знищити себе взаємно і цивілізацію тільки скажімо, скромно, три рази... Регенові треба побажати успіхів. Найближчих п'ять років (коли мали б сповнені зобов'язання Советського Союзу знищити надмір зброї) будуть разом часом проби, чи Кремль перетвориться знову в націоналістичну російську імперію, чи далі має пляни підкорення Заходу під дотеперішніми гаслами.

Радіємо, що вперше, за новою дирекцією, рішено звернутися до східної іконографії за символізацією Богородиці у християнських віруваннях, до українських мистців.

Одночасно радіємо рішенням Міжнародного Інституту Марійних Дослідів та Марійної бібліотеки віддати у християнський університет Дейтон ювілейні торжества Тисячоліття та видання Русь-України під покров Пресвятої Богородиці, який відбудеться під патронатом Владки Роберта, Парма, 18-го червня 1988 року.

Докладніші інформації будуть подані ще раз у пресі, а також в особистих запрошеннях.

Звертаємось до наших мистців взяти участь своїми працями у виставці, яка буде відкрита рівночасно у ці дні в університетських галереях, а до наших гостей — прибути на це свято й задемонструвати перед чужинським світом нашу духовність й приналежність вірності Пресвятої Богородиці й Христові.

Marian Library University of Dayton, Dayton, Ohio, 45469, Ukrainian Marian Collection.

Нова станція ветеранів в околиці Трентону

У п'ятницю, 16-го жовтня, відбулося віче в справі організування місцевої станції Українсько-Американських Ветеранів (УАВ). Присутні на вічі були Євген Сагаш та Михайло Венгрин, два колишні крайові командири УАВ. Є. Сагаш є теперішнім командиром 17-ї станції УАВ в Пассейку, Н. Дж.

Командир Сагаш повідомив присутніх про історію й активність УАВ. Зорганізована 1948 року в Філадельфії, УАВ має близько 500 членів і отримує бюро Крайової команди в приміщеннях Українського Інституту Америки в Нью Йорку. УАВ також співпрацює з українсько-канадськими ветеранами в зв'язку зі Світовим Конгресом Вільних Українців. Теперішнім крайовим командиром УАВ є Атанас Кобрин.

УАВ має більший вплив в зовнішніх справах тому, що американці більше поважають ветеранів крім інших українських організацій. — сказав командир. Всі українські ветерани американських озброєних сил можуть стати членами УАВ. Не-ветерани так само можуть записатися до станції як патрон-члени, але не мають права голосу або бути вибраними до Станційної старшини. Десять ветеранів можуть створити нову станцію УАВ в своїй околиці й зголоситися до Крайової старшини.

Зібрана група двадцяти ветеранів і гостей тоді голо-сувала створити нову ста-

ницію УАВ. Тимчасова старшина так само була вибрана. На наступних сходинах Крайової старшини УАВ у Філадельфії 31-го жовтня станція була прийнята до членства й затверджена як 25-та станція УАВ Трентону.

25-та станція УАВ відбула свої перші організаційні сходини в п'ятницю, 11-го грудня. Станція доповнила свою старшину на цих сходинах одноголосно: Орест Сенік — командир, Орест Надріага — старший заступник команди, Євген Кальман — молодший заступник команди, Іван Гафтович — фінансист, Михайло Глушук — ад'ютант, Юрій Мізюк — публіцист, Григорій Палин'як — квартирмейстер, Роман Федорак — капелан, Іван Микитин — історик, Іван Бойчук, Мирослав Галик і Григорій Пилип'як — мужі довіря.

Наступні сходини 25-ї станції УАВ відбудуться в суботу, 30-го січня 1988 року о год. 6-й вечора в Станційній домівці при УНДО-мі, 477 Джемма авеню в Гамілтоні. У програмі буде формальна передача станційних документів від крайового командира Атанаса Кобрини.

Старшина 25-ї станції УАВ звертається до всіх ветеранів в околиці й за-прошує їх записатися до членства. Писати на адресу: Orest Senyk, 3 Tartar Drive, Hamilton, N. J. 08610. Тел. (609) 585-6769.

Ю. Мізюк

Продовжують...

(Закінчення зі стор. 1)

Немає сумніву, що українські активісти, колишні політичні в'язні, не зважаючи на голошену комуністсько-московськими керівниками політику „гласності“, перебувають під наглядом агентів КГБ, за ними слідкують, їм недовіряють, підслухують їхні розмови, піддають їх під обшук спільноти в Україні.

Доказом цього є не тільки другий коментар у „Радянській Україні“, про який йде мова, але поміщення поряд трьох листів з осудом нби від речників спільноти. Перший лист підписали ко-

лектив бригади об'єднання „Світанок“; А. Радюць, Барна, Радмінський, Лозинський, Ясинський, Г. Радюць з міста Львова; другий І. Бланковська, студентка медичного училища з Донецька, і третій Л. Клопотівська, солістка Івано-Франківської обласної філармонії.

Все це — пародія, кате-бікське фальшування дійсних фактів, повторювання старих фраз заявленої советської пропаганди про „тих, які об'єдналися у бандерівсько-мельниківські союзи, мріють перемогти напавати своїх копей дніпровською водою“. Йде-рся в тому випадку про СКВУ, де ми повинні мати на увазі.

Управа...

(Закінчення зі стор. 1)

найближчому часі. Рішено видати збірник на пошану творця Енциклопедії Українознавства Володимира Кубійовича.

Фінансовий секретар, заступник голови д-р І. Серант склав загальний звіт, ствердивши задовільний фінансовий стан. Голова Контрольної комісії д-р Д. Штогрин і її секретар адв. Роман Гуглевич склали докладний звіт, ствердивши зразкове ведення всіх грошових справ. Бюджет по стороні прибутків не покривається із станом каси, бо туди входять вартість дому, цілої бібліотеки, всього романен-ту, землі у Кергонсоні, і записи на окремі цілі, що тих грошей і записів не вільно вживати на інші цілі. Стверджено одноставно, що існуюче приміщення вже замале для зораз багатшої бібліотеки і шінних архівних документів. Це пов'язане з konieczністю або добувати один чи два поверхи, що потягає за собою поважний кошт на скріплення фундаментів, або побудувати на просторому подвір'ї другий будинок, на що ще нема

згоди від будівельного відділу Миської Управи. Обидва пляни вимагають дуже великих коштів. Відрадне явище, бібліотека на 90 відсотків вже впорядкована і ска-талогізована, що є найбільш важкою фаховою бібліотечарки Світлани Андрушків.

Після короткої перерви друга частина засідання була майже в цілості присвячена справі видання Енциклопедії Української Діаспори під редакцією проф. В. Маркуся. Присутні прийняли до відома інформації в цій справі від д-ра Падеха, голови Фонду для вида-вання Енциклопедії мгра В. Баранського та фактичною співтворця Енциклопедії Українознавства д-р А. Фіголя. Стверджено, що в цій справі були вже постанови Президії НТШ.

Наприкінці засідання д-р Падех відчитав низку постанов, з якими всі погодилися. Вони стосуються однокорової участі НТШ в міжнародних конференціях, як і господарських справ.

Ці кількодинні засідання було дуже ділове і хоч приватні висловлювали різні думки, панувала атмосфера академічної свободи слова і конечності згоди в усіх справах.

У п'ятницю, 16-го жовтня, відбулося віче в справі організування місцевої станції Українсько-Американських Ветеранів (УАВ). Присутні на вічі були Євген Сагаш та Михайло Венгрин, два колишні крайові командири УАВ. Є. Сагаш є теперішнім командиром 17-ї станції УАВ в Пассейку, Н. Дж.

Командир Сагаш повідомив присутніх про історію й активність УАВ. Зорганізована 1948 року в Філадельфії, УАВ має близько 500 членів і отримує бюро Крайової команди в приміщеннях Українського Інституту Америки в Нью Йорку. УАВ також співпрацює з українсько-канадськими ветеранами в зв'язку зі Світовим Конгресом Вільних Українців. Теперішнім крайовим командиром УАВ є Атанас Кобрин.

УАВ має більший вплив в зовнішніх справах тому, що американці більше поважають ветеранів крім інших українських організацій. — сказав командир. Всі українські ветерани американських озброєних сил можуть стати членами УАВ. Не-ветерани так само можуть записатися до станції як патрон-члени, але не мають права голосу або бути вибраними до Станційної старшини. Десять ветеранів можуть створити нову станцію УАВ в своїй околиці й зголоситися до Крайової старшини.

Зібрана група двадцяти ветеранів і гостей тоді голо-сувала створити нову ста-

ницію УАВ. Тимчасова старшина так само була вибрана. На наступних сходинах Крайової старшини УАВ у Філадельфії 31-го жовтня станція була прийнята до членства й затверджена як 25-та станція УАВ Трентону.

25-та станція УАВ відбула свої перші організаційні сходини в п'ятницю, 11-го грудня. Станція доповнила свою старшину на цих сходинах одноголосно: Орест Сенік — командир, Орест Надріага — старший заступник команди, Євген Кальман — молодший заступник команди, Іван Гафтович — фінансист, Михайло Глушук — ад'ютант, Юрій Мізюк — публіцист, Григорій Палин'як — квартирмейстер, Роман Федорак — капелан, Іван Микитин — історик, Іван Бойчук, Мирослав Галик і Григорій Пилип'як — мужі довіря.

Наступні сходини 25-ї станції УАВ відбудуться в суботу, 30-го січня 1988 року о год. 6-й вечора в Станційній домівці при УНДО-мі, 477 Джемма авеню в Гамілтоні. У програмі буде формальна передача станційних документів від крайового командира Атанаса Кобрини.

Старшина 25-ї станції УАВ звертається до всіх ветеранів в околиці й за-прошує їх записатися до членства. Писати на адресу: Orest Senyk, 3 Tartar Drive, Hamilton, N. J. 08610. Тел. (609) 585-6769.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашої Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБУНІ

сл. п.

МАРІЇ ПАЛКИ з дому ШВЕЦ

будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ

4-го січня 1988 р. о год. 7:30 ранку в церкві свв.

Петра і Павла в Джерзі Сіті, Н. Дж.;

5-го січня, о год. 10-й ранку і 7-го січня, о год.

7-й веч. в церкві св. Володимира, дорога

с. 520, Малборо, Н. Дж. і

7-го січня 1988 р. в церкві св. Андрія в Гамптон-

бургу, Н. Й.

Просимо про молитви в цей день за спокій її Душі.

Муж — ПЕТРО
Син — СТЕФАН
Дочка — ГАЛІНА з мужем і дітьми —
ДАРКОМ і ЮРЬОМ ЛОЙКО
ІРЦЯ з чоловіком і сином ГАВРИЛОМ
ГЛУХИЙ
та ближча Родина і Приятелі

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими,
що в середу, 2-го грудня 1987 р. у Маскатін, Айова
відійшов у Вічність
наш Дорогий
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІД І БРАТ

св. п. інж.

Дмитро Нестеренко

нар. 23-го травня 1909 р. у Києві.

у глибокому смутку:
дружина — ГЕРТА МАРІЯ
дочка — ЄЛИСАВЕТА КАЙКЕН
син — д-р ОЛЕКСА НЕСТЕРЕНКО
троє внуків
сестра — ГАЛІНА АКУЛОВ
Племінниця і племінник

Ділимося сумною вісткою,
що у понеділок, 26-го жовтня 1987 року, на 92-му році життя,
упокоївся в Бозі

св. п.

ЄВДОКІЯ СТАСЮК

довголітня вчителька в Україні, зразкова й щедря громадянка, велика шанувальниця української науки, — у своєму заповіті, надбавши свого життя, яке оцінюється понад 350 тисяч доларів, призначила на створення Фонду родини Євдокії, Анни, Василя і Якова СТАСЮКІВ при Канадському Інституті Українських Студій в Едмонтоні, знаменю з видання англійською мовою Енциклопедії України за редакцією проф. Володимира Кубійовича, а також понад 60 наукових праць.

В останньому періоді життя покійна Євдокія Стасюк висловлювала думку, що саме наймолодша і найпродуктивніша українська наукова установа в Канаді — Канадський Інститут Українських Студій — спроможна найкраще використати її дар на розвиток української науки. Для кожної жертви на фонд Інституту провінційний уряд Альберти може додати 200 відсотків загальної суми пожертви. Таким чином, Фонд родини СТАСЮКІВ матиме можливість розпоряджатися більше як мільйоном доларів.

Виконавцем своєї останньої волі св. п. Євдокія Стасюк установила Євгена Бориса.

Панахиди відбудуться 28-го і 29-го жовтня в каплиці Кардинала, а похорон у п'ятницю, 30-го жовтня з церкви св. Василія Великого на центральній Паркляві до родинного гробівця.

Висловлюємо нашу щирю подяку Всч. оо. Василям, а особливо о. митратові Свіркому за похоронні відправи і всім приятелям Покійної, які своєю присутністю вшанували її відхід у Вічність.

Хай гостинна канадська земля буде їй легкою.

у глибокому смутку
сестра — АННА
Виконавець останньої волі ЄВГЕН БОРИС,
Директор придбання фондів
Канадський Інститут Українських Студій
при Альбертському університеті

Українська Православна Церква
свв. Петра і Павла в Глен Спей, Н. Й.
З приводу відходу у Вічність нашої Дорогої і Незабутньої

бл. п.

НАТАЛІЇ ПЕТРЯНИК

Приятелі та Знайомі висловлюють глибоке співчуття смутку
усій Родині Покійної, а замість квітів на могилу склали
1,327.00 доларів
на БУДОВУ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
в Глен Спей, Н. Й.

Д. І. О. Федія — \$120.00; по \$100.00 — В. Преско, родина Лагод-
ди, С. Петричак, Н. Журавель; по \$50.00 — Г. І. П. Майстрен-
ко, Р. І. М. Борковський, Н. Галик; \$40.00 — Т. І. М. Гадалупе; по
\$30.00 — Я. Куріачак та Кузми, О. І. Федішини, М. Марчен-

СОЮЗІВКА
ПОШУКЕ

КУХАРЯ або ПОМІЧНИКА КУХАРЯ

Платня після домовлення та медичне забезпечення.

Дзвонити за інформацією:

(914) 626-5641

Шановні Секретарі
та
Організатори УНС!

Членська кампанія 1987 року кінчається з 31-им грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 31-го грудня 1987 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 31-го грудня 1987 року.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

ШАНОВНІ
ЧИТАЧІ!

Лишається дуже мало часу для приготувань до гідного відзначення найбільше величній події української історії, 1000-ліття прийняття християнства українським народом.

Допоможіть своєму скорою і щедрою пожертвою виконати всі заплановані акції Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні.

Чеки проситесь виставляти на: UUAFC, INC. — MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE FUND та вислати на адресу: 1319 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141.

Пожертви звільнені від угодаткування.

Складаю (складаємо) пожертву в сумі

Посвідку проситесь виставити на

(по-англійськи)

та переслати

на адресу

(по-англійськи)

Дата

Підпис

UNIVERSITY OF MINNESOTA
has an open position of
PROJECT COORDINATOR/INDEXER

The Immigration History Research Center, a research facility and special collection dedicated to the study of American immigrant and ethnic groups from Eastern, Central, and Southern Europe and the Near East, seeks a qualified individual to coordinate the Svboda Index Project. This project is a joint venture of the IHRC and the Ukrainian National Association to publish a retrospective index to the Ukrainian American newspaper Svboda.

DUTIES: Selecting terms from newspaper for index; supervising computer data entry of index terms; coordinating index publication production; proofreading and editing; preparing budget and status reports; assisting in project publicity efforts.

QUALIFICATIONS: Required — BA; fluency in written Ukrainian and English. Highly desired — professional indexing experience (related library cataloging experience may be considered).

Desired — Masters degree in History, Slavic Studies, or Library Science; knowledge of Ukrainian and/or Ukrainian American history; publication editing and production experience; word processing background; supervisory experience; self-motivation and problem solving.

SALARY: Negotiable: \$20,000 minimum.

APPOINTMENT TERM: One year, with possibility of renewal depending upon funding, available immediately.

TO APPLY: Send letter of application, resume, and names, addresses and phone numbers of three references by October 30, 1987 to:

JOEL WURL
SVBODA Search Chair
Immigration History Research Center
826 Berry Street, St. Paul, MN 55114

The University of Minnesota is an equal opportunity educator and employer and specifically invites and encourages applications from women and minorities.

Комітет Оборони Української Спащини
та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вивченням виразом цього заклик.

Просимо подати суму пожертви своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому вулиця

місцевість

стейт

поштовий код

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редактор Омельян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ“ —
„Македонія“ СК (1:1) 3:1

Цими змаганнями 1/4 фіналу за чашу Нью Джерсі, що відбулися в неділю, 20-го грудня ц.р., перша дружина „Ч. Січ“ закінчила осінню rundу футбольного сезону на відкритих полях. У зимових місяцях „Січовики“ візьмуть участь в двох турнірах у закритих залах в Ракленді, Н. Й., і Сомервилі, Н. Дж.

Якщо йдеться про звітні змагання, то пройшли вони, не зважаючи на розмокле ґрунту, на вищому рівні. Обидві дружини боролися завзято для досягнення бажаної перемоги. „Січовики“ в більшості володіли м'ячем, створили ряд добрих нагод до здобуття голів, однак першими голами відкрили македонці, коли в 41-й хвилині їх напасник з далекої віддалі після м'яча у правий кут воріт-господарів.

Після перерви наші футболісти далося утримувати ініціативу, але вирішального здобув Нортворт з подачі А. Бакуна шойно в 75-й хвилині. З рахунком 1:1 закінчилися змагання в нормальном часі. Згідно з правилами ігор за цю частину суддя зарядив 30-хвилинну догровку. Уже в 101-й хвилині Сарджент з гарної акції Брієнзи — А. Бакуна здобув ведення 2:1. Після цього гола македонці втратили „духа“, лещо розгубилися, хоч ще мали можливість здобути чергові голи. В 115-й хвилині А. Бакун встановив вистіл зустрічі 3:1.

В четвертій „Ч. Січ“ зустріне португальський клуб „Байррадінос“.

Склад „Ч. Січ“ в цій грі: Хамуляк, Роміо, Куцина, Зуліо, Фонг, Брієнза, Сабрі, Каміка, Нортворт, Сарджент, А. Бакун, Торій, Дворський, Провідник Володимир Бакун.

В. „Дзюхо“ Чижович про
копаний м'яч у ЗСА

Відомий в минулому один з найвизначніших українських футболістів у ЗСА „Дзюхо“ Чижович, колишній змагун УСО „Трибул“, пізніше тренер-змагун УСВТ „Ч. Січ“, змагун професійного клубу „Спартак“ Філадельфія, тренер Філадельфійського текстильного коледжу і збірної ЗСА, тепер виконує працю тренера в університеті Норд Каролайна. В американському журналі „Скопастік Ковч“ з грудня цього року появилось довге інтерв'ю, що його перевів Володимир Чижовичем співвидавець журналу Баб Філіп. У цьому довгому інтерв'ю Чижович обширно відповів на ряд запитів, що

в загальному відносилися до сучасного стану і головного майбутнього копаного м'яча в ЗСА. На думку Чижовича, копаный м'яч ЗСА хоч і не в скорому майбутньому, стане рівнорядним з такими популярними видами спорту, як бейсбол, футбол (американський) і хокей. Своє міркування цей український тренер обґрунтував переконливими фактами.

На 25-й сторінці цього журналу є поміщений знімок відзначених тренерів ЗСА у 1986 році (коледжів і середніх шкіл), між якими є теж український тренер середньої школи Коламбія в Мейплвуді, старший брат „Дзюха“ Євген Чижович, він же член Управи УСВТ „Ч. Січ“ на пості заступника керівника спортової секції Т-ва.

(от)

Найкращі футболісти
СССР

На підставі цього річного сезону Федерація футболу ССРСР затвердила список 33-ох найкращих футболістів імперії, між якими є такі українські таланти: С. Пригода (оборонець), тепер виступає в московському клубі „Торпедо“, В. Бєзонін (оборонець), київське „Динамо“, С. Башкиров (оборонець), дніпропетровське „Дніпро“, О. Кузнецов (центральный оборонець), київське „Динамо“, Є. Яровенко (оборонець), виступає в алма-атинському „Кайраті“, О. Чередний (оборонець), дніпропетровське „Дніпро“, Г. Литовченко (оборонець), дніпропетровське „Дніпро“, П. Яковенко (оборонець), київське „Динамо“, В. Пасулько (центр. помічник), був змушений виступати в московському „Спартак“, В. Тищенко (помічник), дніпропетровське „Дніпро“, В. Рац (лівий помічник), київське „Динамо“, О. Протасів (напасник), дніпропетровське „Дніпро“, І. Беланов (напасник), київське „Динамо“, О. Заваров і О. Михайличенко (напасники), обидва київське „Динамо“, В. Тищенко (центр. помічник), дніпропетровське „Дніпро“.

Отже, більше половини відзначених — вихованці українського футболу. На жаль, вони не можуть на міжнародній арені репрезентувати своєї Батьківщини-України, їх осяги хитро використовують червона Росія для своїх цілей.

У наступному сезоні з Дніпропетровська до Києва перейдуть два чоловічі футболісти „Дніпра“ — Г. Литовченко і О. Протасів.

Вступайте в члени УНС

Проведіть святочно, родинно, весело, спокійно

Різдвяні Свята на Союзівці

Веселих Свят

Merry Christmas!

Замовлення сплати:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12448 • Tel.: (914) 626-5641

Name

Address

Нема то як на СОЮЗІВЦІ у Різдвяні Свята!

В. Іванчук — чемпіон
першої шахової ліги ССРСР

У понеділок, 30-го листопада ц.р., у Львові закінчився чемпіонат першої шахової ліги ССРСР, в якому звання чемпіона здобув 17-річний український шахіст Василь Іванчук (уродженець Бережан). На рахунок Іванчука 11,5 точки з 17-ти можливих. „У моєму результаті чимала заслуга тренера-майстра спорту Володимира Батурина, — сказав кореспондентом Іванчук. — Тепер у мене завдання — успішно виступити в грудні на чемпіонаті Європи серед юніорів у Голландії“.

Дальші місця зайняли: Юдасін (Ленінград) 11 точок, Гавриков (Вільнюс), Гуревич (Харків), Чернин (Харків) по 10 точок, Новиков (9), Джанжагава, Барєс (по 8,5), Малішаускас, Кайданов, Романишин (Львів), Дресв (по 8), Бижманавін, Михальчичин (Львів), Розентальс (по 7,5), Панченко, (7), Зайчик, Лпутян (по 6,5).

Хто з українських
спортовців приїде
до Калгарі?

Згідно з інформацією для преси, що їх подав заступник голови державного комітету спорту України П. Савицький, в збірній ССРСР на зимових Олімпійських іграх мало б виступити усіх разом 14 спортсменів, з яких досі були згадані: лещетарі Олександр Батюк і Олександр Ушкаленко, фігурист Віктор Петренко і ковзаняр Віталій Маковецький та Ірина Фатєєва.

Брутальна система...

Ігор Ларіонов, чоловічий напасник військового гокейового клубу ЦСКА і збірної ССРСР, в інтерв'ю советському журналу „Футбол-Гокей“ нарікав на брутальну систему тренування, що переходить до гокейістів тієї дружини. „Я змушений, сказав Ларіонов, а змушений режимом і безсонною розлукою з домом, чи цього треба чи не треба“. З безглузді тренінги згаданої дружини тривають і місяців у році. Для порівняння Ларіонов подав факт, що перед гокейовою серією за чашу Канади в 1987 році збірна Канади тренувалася всього один місяць і виграла турнір. Ларіонов теж відмітив, що в минулому році шведські гокейісти збірної приїхали до Відня на світовий чемпіонат із своїми жінками і вони зуміли виграти. На такий люкс в ССРСР не дозволяють. Жінки, як правило, стають закладниками спортсменів, що виїжджають за кордон.

Про спортове злодійство
червоної Росії

Коли пишемо ці рядки, в ЗСА перебуває на турне друга гокейова збірна ССРСР, яка проводить серію зустрічей з олімпійською збіркою ЗСА. В неділю, 13-го грудня ц.р., на телевізійній станції Меді-

сон Гарден був висвітлений репортаж перших змагань цієї серії, що пройшли в околиці Клівленду. Перед самими змаганнями відбулася церемонія під час якої ветерани внесли прапори ЗСА і ССРСР, відіграли гімн „імперії зла“ (як назвав ССРСР президент Роналд Реген), американський гімн відіграв Б. Тейлор. Ведучий тією програмою відмітив, що ця передзмагальна церемонія в ім'я нового „дестину“, який нібито заіснував після підписання советско-американського договору про ліквідацію ракет середнього і меншого засягу в Європі. В часі змагань американські телевізійні репортери і коментатори традиційно мішали, як у нас говориться, горох з капустою, називаючи суперників раз „советс“, раз „рашенс“ в такий спосіб, що глядачі, очевидно, сприйняли факт, що американські олімпійці змагалися з росіянами, хоч в складі цієї військової дружини виступають гокейісти кількох національностей.

Наївність, необізнаність і навіть аналіфетизм спортсменів (та чи тільки спортсменів) журналістів ЗСА про національний стан справ в ССРСР і особливо у спортовій ділянці закоринилися дуже глибоко. Ці сприйняти для себе обставини хитро і влучно використовують російські політруки і пропагандисти спорту імперії, які без жодних заміток і перешкод зі сторони спортсменів діячі вільного світу роблять українців, литовців, грузинів, латвішів, білорусів, естонців, вірменів і інших національностей росіянами. На подібне злодійство в сучасному світі не відважується жодна інша нація. Нахабність й злодійство червоної Росії в спорті вийділи завжди мобілізували спротив поневоленіх народів, які різними доступними їм методами боролися за право репрезентувати свої країни в спорті на міжнародній арені. Тисячі цих борців — героїв на протязі 60-ти років загинули в ГУЛагах і „психушках“, але боротьба не припинилася. Проблиски цієї боротьби останньою відбивався вже в офіційній пресі, в якій окремі діячі викрикали і осуджували методи окупанта щодо крадіжески чоловічих спортсменів поневоленіх народів. У Київській „Спортивній Газеті“, наприклад, з 19-го вересня ц.р. появилася „Полемічна нота“ під наголовком „Контракт вважати недійсним“, в якій кореспондент Є. Карельський писав: „Напередодні футбольного сезону-87 до заявки московського „Спартак“ було включено відразу шістьох, так би мовити, готових гравців зі сторони. (Як відомо, „Спартак“ здобув чемпіонат сезону — Прим. О. Т.). Вважається, що міграції, на зразок згаданих, неможливі в баскетболі (кошиківці) чи, скажімо, гандболі. Однак принципи зміцнення одних і тих же команд за рахунок „провінції“ — характерні й тут. Звичайно траплялися винятки. Баскетболісти каунаського „Жальгіріса“, гандболісти мінського СКА та Запорізького індустріального інституту, відбивавкарі ризького „Радіотехніка“ — всі вони проїхалися на європейську арену тими кадрами, яких самі й підготували. Список, однак, довгим не буде. В тому ж таки волейболі (відбиванці) ЦСКА — Москва, ленінградський „Автомобіліст“ не кажучи вже про армійське кошиківку і гандбол, усі-всесоюзні (тобто імперії — Прим. О. Т.) відзнаки, чаші континенту здобуваються руками зрілих майстрів, переведених з клубів інших республік, вельми часто з України. А наша республіка при цьому

втрачає повпредів у вищих лігах. І ніякі заборонні інструкції не допомагають“.

Карельський не міг ясно сказати, що російські зайди, які зайняли керівні пости у провадках спортових організацій і окремих клубах України в ролі „старших братів“ не тільки нехтують заборонними інструкціями місцевих клубів, але і в першу чергу сприяють усім можливостям і хитроствам до викрадення найкращих спортсменів з України.

Згадавши про найвизначніших кошиківкарів України (В. Каченко, В. Гоборов, О. Волкова), яких свого часу забрали з Києва до Московського ЦСКА, Карельський запитав: А що робиться в Україні, щоб запобігти переїздам? І відразу відповів — практично нічого. „Тренери Дитячих Юнацьких Спортових Шкіл і інтернатів — продовжує автор — одержують за свого „вундеркінда“ першу або вищу категорію незалежно від точки, де на нього впаде „дорослий“ турнірний успіх. Так чому ж не відпустити хлопчину або дівчину до іменитішого клубу? Не випадково ж у Ленінграді виникла не так давно одесько-миколаївська „відбиванкова колонія“ — В. Поліщук, С. Федяєв, А. Діленбург, О. Смугильов. А скільки відбиванкових „зірок“ ми такі випустили останнім часом! Десь недоховали, десь прогавили! І знову Карельський подає ряд імен, які під сучасну пору грають проти колишніх своїх партнерів із збірної України. З харківського „Львокомунув“, пише автор зникла вповні резервова дружина...

Даліше Карельський подає приклади з „переходів“ жіночих спортових зірок з України і знову запитав: Скільки ж можна багачувати талантами суперників? На закінчення своєї статті автор пише: „Зрозуміло, не кожен перехід є ганебним порушенням кодексу честі. Міграції відбувалися і відбуватимуться в акторському середовищі. Талантливуться з провінції до академічних театрів, а не навпаки. Так само й у спорті. Можливо, не став би Олег Молибога лідером відбиванкової збірної ССРСР, якби залишався в Дніпропетровську. Можна, певною мірою, зрозуміти Олександра Сорокалета, який перешов до того ж ЦСКА з одеського „Політехніка“... Йому було 27 років, тож український відбиванний Сорокалет устиг вже послужити. А от виправдати юних перебіжчиків „за європейськими воєями“ ніяк не можна“. Тут автор теж має на увазі тих молодих українських спортсменів, які за „вказівками“ вже згаданих російських зайлів переходять до російських клубів у Москві і Ленінграді, звідки, як відмітив Карельський, „ближче“ до зарубіжних турне всіяких збірних. Збірним України двері в зарубіжне турне замкнені „старшим братом“. І закінчив свою статтю автор заміткою для молодих українських спортсменів кошиківки і відбивання: „Зрештою, ніхто не зобов'язує їх сидіти в містах, де немає дружин майстрів. Але ж у Києві чи Ворошиловграді теж можна значно підвищити свою майстерність“.

Приклади викрадення і переходів найкращих українських талантів до російських міст подані тільки із цих двох ділянок спорту, а скільки здійснюють окупанти цих злодійств у інших ділянках спорту? Для найвісних і обурених у вільному світі спортсменів діячів і журналістів усі вони „росіяни“.

(от)

ВІДПІШЛИ
● ВІД НАС ●

АНАСТАЗІЯ БОСАК, член УНС Відд. 247-го ім. св. Івана Хрестителя у Вільмінгтоні, Дел. померла 17-го жовтня 1987 року на 94-му році життя. Народилася 1893 року, а членом УНС стала 1919 року. Залишила у смутку сина — Волтера, Джозефа і Чарльза; дочок — Мері Свіфті і Гелен Гейз. Похорон відбувся 20-го жовтня 1987 р. на цвинтарі Грейслон Меморіал Парку у Вільмінгтоні, Дел. Вічна Їй Пам'ять!

Люба Шеремета, секр.

ІВАН САВЧАК, член УНС Відд. 155-го Т-ва „Запорозька Січ“ в Перт Амбою, Н. Дж., помер 6-го жовтня 1987 року. Нар. 29-го травня 1909 року в Україні. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дочку Анну Колісина Ярославна. Вічна Їй Пам'ять!

М. Лоренс, секр.

ЮРІЙ МИХАЙЛО ЛЕСКО, член УНС Відд. 1-го ім. св. Андрія в Шамокіні, Па., помер 8-го листопада 1987 року на 53-му році життя. Народився в Шамокіні, Па. Членом УНС став 1945 року. Залишив у смутку сина Юрія, матір Мері і три сестри. Похорон відбувся на цвинтарі Нортгемберленд Меморіал в Санбрі, Р. Д. Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНСНЕДІЛЯ,
17-го СІЧНЯ 1988 р.

Підвешений Бруклін, Н. Й. Річні загальні збори Б-ва св. Николая 283-го Відд., о год. 1-й по поп., зараз після 2-ої Служби Божої в приміщенні церковної залі при 261 — 19-та вул. Проситесь членів численно прибути та рівнож вирішати заважливі вкладки. На порядку наряд: звіт Управи та вибір нової Управи на 1988 р. Після зборів — товариська гутірка. — Управа.

26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ,
МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТЧОКІ, КОЛЯДКИ (касетки — платівки). ВИСЛАЄМО ПОШТОЮ.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880

Funeral Director
Chapels available throughout
the Metropolitan Area.

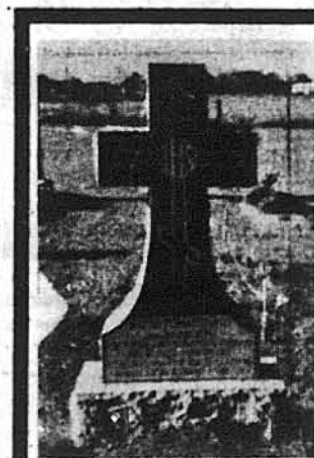
Тел.: (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS'

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЮ ЙОРК.

Granite

Marble

Bronze